



Mottaker Kommunal- og
regionaldepartementet
Adresse
Postnr. og -sted

Biologisk Institutt

Administrasjonen
Postboks 1066, Blindern
0316 Oslo

Kristine Bonnevis hus:
Blindernveien 31
Telefon: 22 85 56 00
Telefaks: 22 85 47 26
Web-adr.: www.bio.uio.no

Dato:

Deres ref.: mandag, 28. april 2008

Vår ref.:

Høringsuttalelse på **forvaltningsreformen**.

Jeg kommer bare til å uttale meg om Miljøvernområdet, punkt 7, og Økonomiske og administrative konsekvenser, punkt 11.

Det meste som står her er bra, og jeg har få kommentarer:

7.1 St. meld. nr. 12 (2006-2007) Regionale fortrinn og innstilling fra Kommunal- og forvaltningskomiteen (Innst. S. nr. 166)

Mesteparten av Fylkesmannens tid går allerede med til tilsyn, innsigelse, klage og kontroll. For å styrke forvaltningen av det biologiske mangfoldet trengs flere fagfolk som kan klare akkurat disse oppgavene. Denne ekspertisen, som må omfatte folk med spesialkunnskap innen viktige grupper, må være *samlet* under Fylkesmannen. Ekspertisen kan ikke overføres til regionene, blant annet fordi vi da får en fragmentering av kunnskapen om biologisk mangfold.

7.2 Endringer på miljøområdet de siste årene – overføring av oppgaver til lokalt nivå

Se ovafor. Miljøforvaltningen sliter med små og fragmenterte fagmiljøer. Å flytte deler av oppgavene til lokalt nivå vil splitte opp fungerende fagmiljø og gjøre dem enda mindre og svakere.

7.4.1 Arealforvaltning etter plan- og bygningsloven

Det er fint at det påpekes at St. meld. nr 12 (2006-2007) slår fast at Fylkesmannen skal ha bred miljøfaglig kompetanse. Her er viktig å påpeke at dette inkluderer kompetanse innafor biologisk mangfold i tillegg til kompetanse innafor de andre miljøfaglige områdene med relevans for angående lov.

7.4.3 Forvaltning av truede og sårbare arter

Det er bra at det påpekes at ansvaret for truede og sårbare arter foreslås fortsatt å ligge hos Fylkesmannen. Jeg merker meg vektlegging på villrein og villaks. Ikke noe galt å si om dette, men det er viktig å påpeke at vektlegginga på andre deler av det biologiske mangfoldet må være



like tydelig. Det vil som nevnt være behov for flere fagfolk innafor området biologisk mangfold.

11.7 Miljøområdet

Her noterer jeg tilfreds at blant de oppgavene som skal ligge igjen hos Fylkesmannen blant annet omfatter truede og sårbare arter, noe som vil kreve opprettholdelse av bred miljøfaglig kompetanse. Videre at Fylkesmannen må ha kompetanse på hele miljøfeltet, og at Staten vil rendyrke forurensnings- og biomangfoldkompetanse i.h.t. klart statlige sektoroppgaver osv. Fylkesmannen blir kontrollinstans, klagemyndighet og gjennomfører av rent statlig politikk, mens regionene får nye verktøy i rollen som regionale utviklingsaktører. Det som imidlertid framstår som noe uklart er om dette betyr at regionene skal drive som utviklingsaktør uten fagkompetanse på miljø, eller om de skal bygge opp sin miljøkompetanse slik det antydes i 7.1 og 7.2. I høringssvaret vil jeg understreke at jeg legger til grunn at Fylkesmannen skal beholde og videreutvikle nødvendig kompetanse for å utføre oppgavene.

Det er greit og riktig at regionene overtar friluftsliv (blant annet en del på jakt og sportsfiske) og rammedirektivet for vann, så lenge begge aktører innehar nødvendig kompetanse. Imidlertid virker det uryddig rundt ferskvannsfisk og laks som foreslås splittet opp på en komplisert måte. Det virker uklart hvilken kompetanse de ulike instansene vil måtte trenge. En tolkning av forslaget er at forvaltning av anadrome fisk skilles fra forvaltningen av øvrig innlandsfisk, noe som ville være uheldig. Det er uklart hvem som har ansvar for tiltak som kalking.

For biologisk institutt, Universitetet i Oslo

Klaus Høiland
professor